

La Veu de la Comarca

Setmanari Regionalista de Tortosa

PUGNA PRO PATRIA

ANY II.

NUM. 101.

LA CATALUNYA QUE VOLÉM.—«Lliure, ni dominada, ni dominadora y respectada de las regiones germanas.—Estimada per son valer al exterior y tenuda per sa forsa.—erra y pochs, actius y inteligents.—Ennoblida, altra vegada en llibres de tot saber, la que fou llengua de Sants y de Reys.—Las universitats y escoles tornades a son esser obradores d'avenços de la ciència y planter de filòsophs y juristas. A fora la ensopida rutina.—Inimicament unida a la vella Catalunya, glòriosa en sa història y tradicional en sus lleys y costums, una Catalunya nova, de vida expansiva y en constant progrés, seriament religiosa y ilustradament tolerant.—Repoplades les muntanyas per grans boscos, crescent pels singles reliquias els monuments enrunats o antichs y alsarne d' un art fill legitim del antic criat en els avensos actuals. Voltar les vellas poblacions històriques de populoses y amplias ciutats modernes.—Ports oberts als productes de tots llochs; asssegurats ab tractes d' una nació sèria; veure al potentat ab afany de ser estimat y útil a la Patria y al obrer intervindre en el govern donantli lo que cristianament y per dret li pertoca.—Volém deixar a nostres fills questa Catalunya gran avuy, com ho fou pera son temps la de nostres passats.—Pera ho tenim lo precis: Força, riquesa y Inteligència. Reprimim el vici del egoisme y exaltèm la virtud que a cap ens manca: L'amor a la Patria.» —LLUÍS DOMÈNECH Y MUNTANER

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Tortosa al mes.	—
Fora semestre.	—

DIRECCIÓN Y REDACCIÓN

Carrer del Parc, N.º 8.

Tortosa 10 Desembre de 1904.

La Redacció no fa seu los conceptes ni contenuts dels articles firmats o copiats.

SANTORAL (1)

Diumenge 11, III de Advent. S. Dàmas papa espanyol. —(I. B.)— Dilluns 12, S. Sinesi lector mr. y sta. Odila.—Dimarts 13, Sta. Llucia yg. mr.—Dimecres 14, Sts. Nicasio y Pompeyo, bisbes.—Témp.—Dej. —(I. B.)— Dijous 15, S. Eusebi b. mr. Divendres 16, Sta. Albina yg. mr. y sta. Adelaida emperatriu.—Témperas.—Dijuni. —(I. B.)— Disapte 17, S. Llatzer b. cf. y sta. Viviana yg. mr.—Témperas.—Dejuni.—Ordres.—(I. B.)

Lo doctor Alcover

Catalunya està de enhorabona, y la seva llengua glòriosa, la llengua mes dolsa que la mel, com diu mossén Cinto, la llengua que han parlat y escrit tants sabis, reys, poetes, sants, la llengua parlada per mes de quatre milions de ciutadans, la llengua de las regions mes adelantadas d'Espanya, ha trobat un defensor acèrrim de sus glories, un amayador de cor que la idolatre.

Mossén Alcover ab sos escrits brillantíssims y profonts, dignes de la millor ploma dels alemanys, mestres en ciència llenguística, l'enlayra cada dia mes, encomenant son amor a milers de cors y pensas. Cada *Bulleti* que el Dr. Alcover publica, es un triomf per la llengua catalana, un triomf que obté contra los que la voldrian veurer arreconada, y al mateix tems un triomf que uneix una rama de llor als molts que engarlanda ja, la testa glòriosa de tan preuat mestre.

Menéndez Pidal, l' academie es venit, creyentse tot un Milà y Fontanals, se atreví a menyspreuar y fins a escarnir la nostra llengua ab un llastimós article, y això ja va ser prou pera que mossén Alcover sentintse ferit en lo profón del seu cor, publicques un obra colossal que no ha

produït ni produirà cap academic, i stil castila, posant de manifest las grandesses de la llengua catalana, la baixesa dels seus bescantados, que fins se atrevexien a mutilar textes alemanys, y 'ls coneixements profonds de mossén Alcover.

Ara ab motiu d' un llibre publicat per mossén Grandia sobre 'ls origens de la llengua catalana, li a servit de pretext pera descubrir sa erudició immensa publicant en lo *Bulleti* una refutació de lo que mossén Grandia pretén.

Cal felicitar a mossén Grandia per la seva obra que no deixa de tenir molt de merit y de haver donat esqué al Vicari general de Mallorca pera publicar una obra que tanta llum dona sobre la fosquedad del origen de nostre benvolguda parla.

I. RODÓN.

Hipocresia

L' altra dia parlavam del conventionalisme com a vici social de resultats fatals y contagiosos; ¿perque no hem de parlar avuy de l' hipocrisia?

La hipocresia suposa sempre feblesa de carácter, y això no es virtut civica, sino defecto ben vituperable.

L' hipòcrita, com lo tonto, sense tenir cap talent, may n' hi manca 'n necessari pera fer mal.

L' hipòcrita estreny la mà amistosament a aquella mateix del que cinc minuts abans ne deya pestes y vituperis; sempre xiuxueja a caud d' orella defectes y vicios d' aquells que al trovarlos los hi fa mil acataments y reverencies.

L' hipòcrita es un càncer social que infecta tot lo que toca; un miserable tan vil que pera deshonrar als altres, primer se deshonra a si mateix.

Envilit per la mentida que eternament sura á flor de sos llavis calamiosos, com bufada de ponent asseca 'ls tanys y marceix les flors.

Quan parla d' altri, lo qu' es sa feyna predilecta, may mira fit a fit, si no de reull com los bous, quan no mira á terra com los embusteros sens se prou vici de mentir.

Son treball es lo del taur, sempre sota terra, furgant y minant a les fosques; y sempre ab la estúpida rialla d' imbecil en sos llavis corecats com taulons de rētaule.

No serveix pera res de bò; pero sempre es correu d' algún poderós, que li paga bé les noves, corretjides y aumentades, que li porta á hora cauta y discreta en que ningú li segueix els pasos.

Te baba d' escorpi, y picada verina; essent un ser que la societat deu exterminar pel bò d' ella mateixa.

Los animals que pera caminar s' arrastran, tots son feres; y lo més bò de tots es la serp, que si pica mata.

De la fusta dels hipòcritas se infieren los butxins de Jesucrist, y desde llavors que pesa sobre son cap la maledicció eterna; butxins fills de butxins, y engendrats fent de butxins la feyna.

L' hipòcrita potser no servirà pera ser assessí, pero sempre 's lladre.

Si en ses mans s' hi posa l'arma homicida, no confieu de que vinga a matarvos cara a cara y á pit nú; vos ferà entre dos foscams, en una racionada, d' amagatotis, ocultament. No 's may prou noble pera romandre un instant en front de sa víctima.

Guardéuosen, homes honrats, de un hipòcrita; te'l vici social mes indigna, es carn de presidi, y escupinada del infern.

Pi-To.

NOTICIAS

Llibre de propaganda social de Joseph E. Soler, Espurnes, ab Proleg de Mossen Jaume Collell, y Ninos d' en Gayetá Cornet. Un magnific volumen en 12.º perlóngat, impres a tot luxo, baix coberta a tres colors, preu una peseta.

Desitjós lo conegué editor de Barcelona, D. Gustau Gili, de contribuir al esplendor de las lletres catalanas y a la difusió de las bonas ideas, ben coneuguts dels nostres lectors, ha publicat un llibre per tots conceptes estimable. L' Autor que

viatja de incògnit baix lo seudònim de JOSEPH E. SOLE, se revela en

Esprunes un notabilissim literat de gran cultura, conegedor, con molt pocs, de las tramoias de la vida social y un patrici que sent tota la amargor del menyspue en presencia de las farsas ab que ayuy s' explota al Poble.

Pocas vegadas, en nostra llengua, l' intuició clarivident y penetrant,

la forsa del sentiment intens, la gràfica expressió y aquell do, propi dels mestres, la *facilitat difícil* y la concisió del que domina 'l llenguatge y l' assumpte, havian arribat a tanta altura. L' adaptació de la forma, la correcció del vers, el bon gust més exquisit y l' intenció finíssima avallén la nova colecció de poesías que, sens dubte, figurara entre los bons llibres catalans en tota biblioteca y fins en l' últim escón de nostra amada Catalunya.

L' Autor com a patrici ha vulgut fer un llibre de sanitosa propaganda, y es ben cert que ho ha lograt: sens se ser pretenciosament tendencios y exclusivista, es moral, es instructiu, es patriòtic, agrado, original y habilissim en corregir los defectes que deshonran nostra Patria y esclavisan al Poble. Flagella de valent, però may cau en lo vici del que té malas entranyas y troba gust en fer patir élen posar en ridicul. No tan aviat es satíric com es tendre; tan prompte es amorós com es festiu; la *bonhomia* del seu caràcter y la flexibilitat del seu geni es descobreixen en tot el llibre.

L' editor no ha duptat presentar-lo, malgrat lo redut del mercat català, en forma pulida y escayenta, il·lustrat ab profusió de dibuixos del celebrat caricaturista Cornet, y posarlo a la venda a un preu tan econòmic que be pot servir per la bona propaganda al engrós, sobre tot, entre las masses populars.

La millor recomanació d' aquest volum, es el *Deu vos guard que va a la capsalera de Espurnes* y que endreça al lector el gran mestre Mossen Jaume Collell.

Llegim que entre 'ls diversos monuments que s' azequen á Catalunya dedicats á l' Inmaculada pera commemorar l' any jubilar, despuntará indubtablement el que 'ls catòlics de Badalona, per iniciativa del se-

nyor Regent de Santa Maria doctor Bolet, van a aixecar a dita ciutat, consistent en una creu monumental, en la qual al envers y revers de la mateixa s' hi destaquen les imatges, de regulars mides, de la Immaculada y Cristo crucificat. Aquí Tortosa res ha quedat per perpetua la memòria.

Los setmanaris catalanistes *El Cut-Cut* y *La Tralla*, han sigut denunciats. De bo de bo que ho sentim, mes los está be per tontos; si en lloc de dir mal dels que manan, se entretinguessin a dir mal dels rics, dels frares, capellans y monjes, faríen mes perrars y no sels perseguríria, encara que ben mirat si cada denuncia donava per resultat la aparició de un nou periòdic catalanista com à sucseit ara que han aparegut *Foc-Nou* y *El Xafec* menos mal, ja que 'ls dos venen á la defensa de la causa de Catalunya á quins diem: que benvinguts sigan y que per molts anys.

L' obra del Diccionari. El dia 27 del corrent el Dr. Antoni M. Alcover doná una de ses notables conferències ec el Centre Moral Instrucciu de Gracia. Amb son parlar dols y franc que 'l fa esser singularment simpàtic, explicá á la concurrencia la necessitat del diccionari complet de nostra llengua com á medi instructiu y moralisador. Ningú pot excusarse de colbarari—digué—per ignorant y humil que sigui, puig no hi ha cap fill de Catalunya que sigui tant insignificat devant de la Patria que no tingui algún valor y per lo mateix tothom pot ajudarhi poch o molt. Entre 'ls socis de dit centre hi figurau algunos entusiastas colbaradors.

L' Ateneu Barcelonés se proposa donar immediat impuls a un projecte de la més gran importància literaria y científica, o sia promoure la publicació d'una biblioteca magna de les obres antigas de la literatura catalana, reunintlas en un verdader cos o colecció, simular del Rivadenyera, de la edició Didot y demés conjunts de literatures clàssiques y neollatinas.

Per aquest objecte s'han circulat llistas d'adhesión en las quals hi figura ja gran número de firmas; y un cop s'hagin completat, l'Ateneu convocará una reunió pera constituir, baix són patronat, una societat o comissió bibliogràfica que, ab els recursos econòmics que 's reuneixin, tan per la subvenció y suscripció oficial y particular com per venda dels volums que's vagin publicant, procedeixi a l'impressió d'aquest *Corpus Litterarum* de Catalunya, hont puguin trobarse las obres de llurs poetas y de llurs vells cronistas y didàctics, desde Muntaner y Desclot fins a Eximenis Lluís Vives y Arnald de Vilanova, pera lo qual s'aprofitarian fins las obres que varen compondre en llatí. La colecció tindrà caràcter de divulgació, apartantse així de las edicions costoses propias dels bibliòmans, com de las descuidadas e incorrectas del industrialisme editorial.

Degut á la notable expansió que el «Centre Excursionista de Catalunya» ha donat á les tasques, s' hi ha promogut un augment de socis de tal manera, que considerant no era impertinent, ab lo caràcter serio de la mateixa, lo que hi figuressin senyores, bastantes han inscrit son nom en les llistes del Centre, y com no han volgut acontentarse sols en contribuir ab sa presència, veusquí com uns d' elles s' ha presentat en actiu servei en prò dels fins que l' excursionisme català persegueix, á la que, segons notícies, lo seguirán altres.

La Sra. D. María Baldó fou doncs, la primera que en lo «Centre Excursionista de Catalunya» ha fet sentir sa veu parlant del folklore; y que ho feu á satisfacció dels socis ho demostrá lo mol concurreguda que fou la sessió y 'ls perllongats aplaudiments que coronaren la seua conferència.

Era aquesta de folklore andalús. Després d'esser presentada pel president de la secció en R. Serra y Pagés, comensà la senyoreta Baldó explicant ccm, havent tingut ocasió de passar una temporada en una colonia situada entre Jaen y Granada persistint en sos estudis y aficions encaminats al conreu del folklore, havia fet una plega que ella considerá modesta (més que ab llur exposició demostrá no serho tant com suposava), en la que presenta diferents exemples de cançons, oracions, endevinalles y supersticions. Essent d' observar que no reculli cantares, cosa que precisament és lo que mes abunda en aquella terra per consideraro de poc interès.

La conferenciant anà ilustrant l'exposició del material recollit, ab explicacions y comparances ab lo folklore en general, y particularment ab lo català, habent obtingut llares y justos aplaudiments.

Se diu que 'l Ministre d' Hisenda prepara un proyecte de llei concedint el cultiu lliure del tabac a Espanya.

Aquesta nova disposició contribuirá al desarrorollo de la riquesa pública y la agricultura alcànsaria ab el cultiu d' aquesta planta nova vida, ja que son moltes les comarques espanyoles aptes pera la producció del tabac,

Han comensat a publicarse ja al manacs del any pròxim. Resulta d'ells que 'l 1905 comensarà en diumenge, tindrà 365 dies, doncs no serà bigest, y 'l Adoració dels Reys serà en divendres, la Purificació en dijous, Carnestoltes el 5 de mars, Sant Josep en diumenge, la Encarnació en disapte, Dijous Sant el 20 de abril. 'l Ascensió primer juny, Corpus Christi el 23, Sant Pere y Sant Pau en dijous, Sant Jaume y la Verge d' agost en dimarts, la Nativitat de Nôstra Senyora en divendres, Tots Sants en dimecres, la Puríssima Concepció en divendres y la Nativitat del Senyor en dilluns,

Les velacions s' obrirán en 7 de janer y primer de maig y se tancarán en 7 de mars y 2 de desembre. Hi haurà 4 eclipses, un parcial de lluna, el 18 de febrer, altre anular de sol el

6 de mars, altre parcial de lluna 'l 15 de agost, y altre, total de sol, el 30 d' agost. El primer y tercer serán visibles a Espanya y l' Últim, especialment, oferé gran interès, d'ons permetrà ésser estudiad en totes ses fases; particularment aquí Tortosa qu' està compresa dins la faixa en que la fosca serà mes completa.

La cullita probable de ví de tot el mon, segons datus autorisats, s' estimà en aquesta forma:

Fransa 54.000.000 d' hectòlitres, posant en aquesta quantitat els 5.000.000 de Argelia y Túnez; Itàlia 38.200.000; Espanya 28.750.000; Russia 8.500.000; Rumania 3.300.000; Xile 2.700.000; Estats Units dos milions tres cens mil; Alemania, dos milions dos cents mil; Bulgaria, 2.100.000; Portugal 2.100.000; Austria, 1.900.000; Turquia y Xipre, 1.900.000; República Argentina, un milió sis cents mil; Perú 1.500.000; Suissa 1.200.000; Grecia 1.100.000 y Hungria 1.000.000 de hectòlitres.

Les demés nacions no passen d' aquesta darrera quantitat.

Dels datus estadístics fa poc publicats se desprén que, comparada l' importació dels productes d' Espanya a Fransa en els nou primers mesos d' aquest any, ab els nou de 1903, resulta; que 'n vins hem augmentat 403.509 hectòlits y en olis 913.100 kilògrams y en fruytes hem disminuit 9.245.300 kilògrams.

El valor total de tots els productes importats de Fransa durant els nou primers mesos del present any puja, segons les estadístiques franceses, a francs 127.181.000 y el de productes francésos esportats a Espanya pujen a 79.039.000 resultant un benefici a favor de Espanya de 38.242.000 pessetes.

Coneixements útils

Prenguis cada dia, y durant un més, un litro de tissana d' apit, un got en dejú al demati, y 'l restant en les menjades, repetintse cada any lo mateix tractament. Y la curació de la gota es segura.

Disolguintse 3 kilògrams de sabó, en 100 litres d' aigua de pluja, afegint-hi 1 ó 1 y mitj kilogram d' amoniac. Rentis la franelà ab aquesta mescla, y si s' aixuga be, quedará blanquejada pera sempre.

Pera rentar un vestit de seda se disolt en 20 litres d' aigua freda lo sabó corresponent, s' hi anyadeix dos litres d' amoniac y s' axafa bé.

Ab aquesta mescla se renta 'l vestit, y després se passa ab aigua pura,

Lo julivert val molt per la contenció de les hemorragies. Al que li surti sang del nas, se li astroncará desseguit possantsi una boleta de julivert; y 's lograrà 'l mateix resultat en una ferida, si s' posan sobre d' ella fulles de dit preciós vegetal tenint ans molt cuidado en rentarlo.

Orgullosa pot estar Tortosa per la grandiosas manifestacions populars fetas durant las presents festas Marianes dedicades á la Perservada.

Impossible 'ns es donades les condicions del nostre setmanari poder ni tan sols fer una llista dels edificis de caràcter public y particulars que mes entusiasme y millor han hermosejat las fronteras ó fatxes dels edificis omplintlos de vistosos adornos y de ben combinades línies de llum que en unas donaban caràcter serio y en altres alegrivol, resultan un tot plé de mística alegria, que feya que 'l poble omplis totes les nits, los carrés admirán las lluminarias y adornos ab una actitud reposada y fins ab un silenci religiós que no observa en las demés festas consembolars en quinas generalment sempre sol haveri soroll y gresca.

La Catedral, el Palau del Sr. Bisbe, el Seminari, Convent de la Purísima, San Antoni, el Banc d' Espanya, las escoles dels Jermans Maristes, Teresianes, Concepcionistes, Casinos, establiments y cassas particulars cassi totes, han tirat lo que se'n diu la casa per la finestra y los artistas y industrials han donat probas de ingen i gust en sos treballs decoratius tan mes d' estima y valer, quant no podan dedicarse preferentment al cultiu artístic de sas professions, per falta de ocasions y medis com poden ferho los de las grans y ricas poblacions.

Ab entusiasme la VEU á tots felicita y dona mil enhorasbonas.

No podém deixar de dir la pena y vergonya que havem passat aqueixas festas al veurer com los mils de forastés que han volgut veurer la cassa de la Ciutat de quina manera estava engalanada se quedaban admirats al veurer qu' era la més misera y pobrement endomascada y iluminada, un sol balcó dels sis que té sols un tenia un drap pobre, vell y plé de pols ab una dotsena de bombetas de totas mides y colós sobrallas de las festas que 'n altres ocasions han servit per solemnizar actes molt menys importans que 'ls actuals.

Y no sols era la casa de la ciutat sinó que la mateixa pobressa y apartamen de la festa se observava en tots los demés edificis que directa ó indirectamen depenen del Ajuntament, en particular el Mercat en quin ni siquiera la bandera que oneja en las festas principals de durant 1' any en aqueixa que era festa nacional no fou izada.

També estranyá molt que sen dia comprés entre els de firs y festas no quedés en sus pens la llei del desconsol dominical ab gran perjuici dels tenders y particularment dels romeus que molts d' ells no podian menjari veurer ni trobar un abric ó refugi ahon passar las horas lliures que teñian.

La pelegrinació á Mitj-camí ab tot y un mal temps que privava lo poder acaminar ab llibertat tanta era la forsa del vent com per lo fret que feya, va resultar un acte imponen en aquin hi asistiren mes de 15.000 personnes ab ordre perfet y sense lo mes petit disgrut ni torpesa per cap dels uns ni dels altres. Aixis es com com deu practicarse la llibertat y no com la entenen aqueixos republi-

cans ó lo que sigan que la dessonraran ab fets com los de Bilbao y Valencia, mes propis de cafres que no de homens.

Variats y bonics han sigut los adornos ab que los Tortosins han obsequiat á la Perservada, dominan los colòs blau y blanc característics de la Verge Immaculada barrejats á invocacions y pregrarias moltas d' elles escritas en lo llenguatje propi del que las feya, com també accompanyades de la bandera barra da catalana, com á prova de que Catalunya ans que Espanya l' havia reverenciada y proclamada com á Perservada y com á prova també de que eran els fills dels Catalans que sempre com á tals l' havian estimada y defensada.

Els Jocs Florals Marians que varen celebrarse el divendres ultim per la tarde, varen ser una festa grandiosa en la quèls assistents varen quedar plens d'entusiasme patriòtic religiós sent impossible poder estampar en lo paper la maniò de pensamens que n'aquells momens s' apilotaban al cor y el cap; per que si grans foren los pensamens dels poetes en vers, la Verge Immaculada, grans foren també los que dedicaren á la nostra estimada Patria.

Hermós era el veure als oyens que omplian de gom á gom la iglesia del Seminari, com forman un sol cor y una sola anima units tots per lo san amor á Deu y á lo Patria. rompian en manifestacions, que no podian retindres preseneras per el respecte del temple y els aplaudimens eran continuats y els pensamens enlairats de cada estrofa, arrancaban explosions de sant entusiasme, tranportan-

á tots als espays per ahon volan las animes que senten quelcom mes gran que les rancunies y petiteses dels homes y si els travalls premiats obtingueren aplausos, el parlament del Mantenedó dels Jocs Florals arrebatà l'anima, el pensamen y el cor dels que freneticamen l' aplaudian, arriban en momens dats a sentirse atrets per una forsa superior y execarse drets com pera pendre fins l'alé de las pauraus que ab elocuencia dominadora, surtian del gran Apostol dels nostres ideals resumits en l'hermosa ensenyà «Pro Aris et Focis» per l' Altar y per la llar, per Deu y per la Patria, perquina ve treballan tota sa vida.

En número apart publicuarem tan hermos parlamen, com també gran part dels travalls premiats aquin si contem ab la venia dels seus autors alguns d' ells intims amics nostres y colaboradós de la VEU, aquins desde les nostres columnes los donem las mes corals y complertas enhorasbonas envianla d'una manera mes particular al amic y colaboradó residen á Roma En Carles Cardó guanyador de la flò natural, ja que no'ns es possible ferho ab una forta abrassada com ho havem pogut ferho ab los demes amics que els ha sigut possible concorre personalment á la festa.

Ab motiu dels Jocs Florals Marians havem pogut teni la satisfacciò de teni entre nosaltres al sabi arqueolec Conservadó del Museo diocessà de Vic lo Rd. D. Joseph Gudiol y al amic Mossen Lluís G. Romeu mestre de capella de la catedral de la mateixa ciutat, els dos guanyadors com deyam en lo número anterior, de primés premis y accesits per sos treballs històries lo primer y mu-

sicals lo segon, com tambe havem pogut estrenya la mà al llaurejat poeta y ferm catalaniste lo farmaceutic d' Ulldecona D. Joan B. Salomó que ha obtingut el premi per sa composiciò Goig a la Verge Immaculada y al organiste de la mateixa villa Mossen Joan Mulet també premiat per sa composiciò musical, ab dos colaboradós de la VEU y intims amics nostres.

Lo Rd. Mossen Bellpuig en l' acte de llegí el premi de la Flò natural obtinguda per lo nostre amic Carles Cardó alumne pensionat al Col·legi Espanyol de Roma, inicià una suscripció pera recullir fondos á fi de redimirlo del servei militar, quina vá ser comensada ab l' ofrena del Canonge de Tarragona Dr. Corominas ab 750 pts.

No cal di que aplaudim tan caritatiu com just pensamen al que prometem prestar nostre concurs.

Concurs de Tarjetes postals

El Centre Excursioniste desitjan fomentar l' aficiò á la Historia, les Arts y Literatura patries, convida á tots quants vulguen ajudarlo en la consecució de tan noble fi, a pendre part en lo present Concurs que tindrà lloc baix les si-güents

CONDICIONS

1.º—Cada postal, lo mateix que l' sobre que continga lo nom del autor, portará una contrasenya ó lema.

2.º—Les postals deurán consignarse al local del *Centre Excursioniste*, *Taules Velles* n.º 8 ans de les dotze de la nit del dia ultim d' este mes.

3.º—A mida que s' vaigu en rebent, se faràn publichs los lemes ó contrasenyas en alguns periodichs de la localitat.

4.º—Los premits se adjudicarán á les

coleccions de postals que 'l Jurat consideri que 'ls mereixen, podent deixar d' adjudicar algú premi, si les obres presentades al tema no's consideren dignes de sé premiades.

5.º—Totes les postals s' exposarán en lo local del *Centre Excursioniste*, que dant de propietat de la Societat.

6.º—Lo dia sis del proxim Jiné, tindrà lloc una vetllada en los salons del Centre en la que s' llegirán los noms dels artistes premiats, se fará la distribució de premits y diplomes y donarà á coneix la *Rondalla* de Santa Cecilia algunes de les millós cansons premiades

PREMITS Y TEMES

1er.—Un volum de cansons populars catalanes, accompanyades de la música y descripció *Folk lòrica*, de cada una d'elles, á la milló y mes completa colec-ció de tarjetes postals en les que hi hague escrites cansons populars tortosines propies pera se cantades per la *Rondalla*.

2.º—Una bonica acuarel la feta per l'intelligent artiste D. Antón Cerveto, á la milló colec-ció de deu tarjetes postals, pintades per qualsevol procediment, de edificis, monuments, paisatges y costums de la Comarca.

3.º—Una caps de colors á la aiguada á la milló colec-ció de deu postals, dibuixades per qualsevol dels procediments coneguts, de edificis, monuments, paisatges y costums de nostra terra.

4.º—Un estereoscop de má, 45 per 107, y dotze vistes sobre cristall de asuntos de les últimes festes marianes, á la milló colec-ció de deu postals fotogràfiques ajustades als temes anteriors.

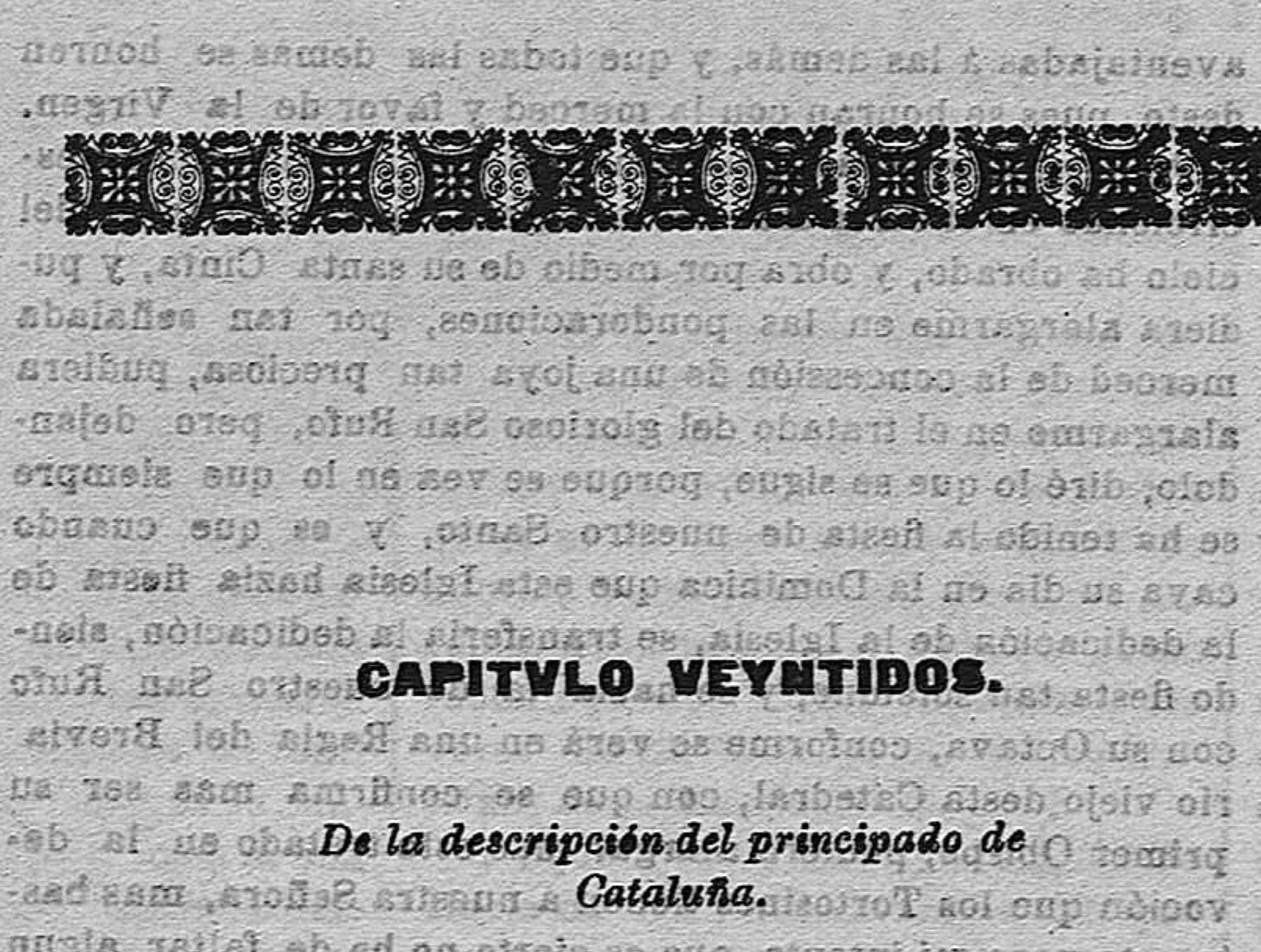
Als premits accompanyaran artistichs diplomes que guanyaran també los accesis que 's concedixquen.

Formarán lo Jurat les personnes si-güents.

D. Tomás Bellpuig, Pbre.—D. Gerardo Vergés.—D. Joan Abril.—D. Francesc Mestre.—y D. Antón Cerveto.

Tortosa 14 de Desembre de 1904.—La Comissió.

Tortosa, Imp. FOQUET, P. Hospital 5.

CAPITULO VEINTIDOS.

De la descripción del principado de Cataluña.

A la fin del primer capítulo del primer libro, "prometi-hacer una descripción del Principado de Cataluña, y de la fidelidad de sus Moradores, pues no es Tortosa una de las menores partes del, tanto por lo antiguo, como por su termino grandioso, y obispado, que ocupa muy buena parte de cada uno de los tres Reynos, Aragón, Valencia y Cataluña: Y aunque breve, será compendiosa. El Doctor Geronimo Pujades escribe tambien estas descripciones, que bastaría aquella, más porque todos no tienen poder para comptar tomo tan grande, me ha parecido describirle en este, por ser manual y de poco precio. El Padre Maestro Fray Iayme Rebullóss, en las tradiciones que haze de Botero, le describe galanissimamente y tambien Medina, en las gran-dezas de Espania, y otros.

Cataluña comprehende en si los Condados de Rossellón, y Cerdanya, a qual se estiende desde Saçàs hasta el Rio Brigantio, que hoy llamamos de la Cenia, y del mar de Leon, hasta el Rio Cinca. Tiene 11. Ciudades, y son Barcelona,

contritos, y se confessaren, y recibieren el Santissimo Sacramento del Altar, ganen Indulgencia plenaria.

Assi mesmo, concedemos tambien, que estando ya escrito-s, ó si despues se escribieren en el libro desta Cofadria a los Cofadres, y Cofadresses, en el articulo de la muerte de cada uno de aquellos, estando verdaderamente contritos, y confessados recibieron el Santissimo Sacramento del Altar, y cuando esto hazer no pudiessen estando Contrites, inve-cando el Santissimo nombre de Jesus si pudieren en la boca, y sino de Corazon, y con devoción Indulgencia plenaria.

Mas á los dichos Cofadres que agora son, y por tiemps serán, estando verdaderamente contritos, y confessandose, y recibiendo el Santissimo Sacramento del Altar, que visita-ren la Capilla de nuestra Señora, el segundo Domingo de Octubre desde las primeras Vísperas, hasta las segundas, puesto el sol que cada año, ganen Indulgencia plenaria, regando á Dios por la paz y concordia de los Príncipes Chris-tianos, y extirpación de los Herejes, y exaltación de la san-ta madre Iglesia.

Assi mesmo concedemos, a los mismos Cofadres verdaderamente contritos, y confessados, y que recibieron el Santissimo Sacramento del Altar, y visitaren dicha Capilla en los dias de la Concepción, Natividad, Anunciación, y Assump-ción de la madre de Dios, y haciendo oración en dicha Capilla, siete años, y siete cuarentas de perdón.

Demas desto, siempre que oyeren Missa, ó algunos Oficios en la dicha Capilla, siempre que se juntaren los Cofadres desta Cofadria en lugares, assi publico como secretos, si hospedaren algunos pobres, si fizieren pazes entre enemigos, ó las fizieren componer, ó las procuraren, acompañan-los los cuerpos de los difuntos, y Cofadres, y si acompañan-cionan cualesquier processiones, que se fizieren con licencia del Ordinario, si acompañaren el Santissimo Sacramento, assi cuando hazen processiones del, como cuando lo llevan á los enfermos, y si estuvieren legitimamente impedidos, oyendo tañer la campana, dijeren un Padre nuestro, y una Ave Maria, ó cinco Padres nuestros, y cinco Aves Marias; por las almas de los difuntos Cofadres de dicha Cofadria, si

